

[Jens Jørgensen]

Kirsten Kimø, der er 1. stedfortræder for Venstre i denne amtskreds efter redaktør *Jens Peter Jensens* død.

Udvalget til Valgs Prøvelse har i et møde i dag behandlet disse sager, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

1. Som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 28. oktober 1993 godkendes – international sekretær Claus Larsen-Jensen.
2. Som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 29. oktober 1993 godkendes – civiløkonom Jørn Jespersen.
3. Som midlertidige medlemmer af Folketinget fra og med den 30. oktober 1993 godkendes – chauffør Mario See og – tv-medarbejder Tove Videbæk.
4. Som midlertidige medlemmer af Folketinget fra og med den 2. november 1993 godkendes – skolekonsulent Vibeke Storm Rasmussen, – gårdejer Gerda Thymann Pedersen og – gårdejer Kirsten Kimø.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 117 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel nr. F 6:

Forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om Danmarks holdning til FN's fremtidige rolle på de fire hovedområder – fælles sikkerhed, demokrati og menneskerettigheder, økonomisk og social udvikling, miljø – der er omhandlet i regeringens redegørelse om principper og perspektiver i dansk udenrigspolitik?«

Af Ritt Bjerregaard (S), Engell (KF), Hanne Severinsen (V), Gert Petersen (SF), Annette Just (FP), Peter Duetoft (CD), Jørgen Estrup (RV) og Ole M. Nielsen (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 12/10 93. Fremme af forespørgslen vedtaget 26/10 93).

Formanden:

Efter ønske skal jeg fastsætte en taletid på 15 minutter for ordførerne i første omgang.

Jeg vil gerne henstille, at man dæmper støjniveauet. Det er klart for højt.

Begrundelse

Ritt Bjerregaard (S):

På grund af arbejdspresset i foråret var der blandt alle partier her i Folketinget stemning for at udskyde den udenrigspolitiske debat. Det er den, vi får i dag, og den har udgangspunkt i, hvad regeringen kan oplyse om Danmarks holdning til FN's fremtidige rolle.

Besvarelse

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Indtil for ganske få år siden var FN skuepladsen for den kolde krig mellem Øst og Vest og en gold konfrontation mellem Nord og Syd. Konflikter kunne ikke behandles og slet ikke løses på grund af vetoretten i Sikkerhedsrådet. Supermagterne gav konflikterne næring gennem støtte og våbenhjælp som led i deres indbyrdes rivalisering. Enighed mellem de faste medlemmer af Sikkerhedsrådet er stadig en forudsætning for at gennemføre en FN-operation. Mulighederne for at skabe denne enighed er nu til stede.

I de seneste år er der iværksat flere fredsbevarende operationer end i de foregående 40 år tilsammen. FN's konfliktløsningsmandat har traditionelt været møntet på konflikter mellem stater, men i dag er det især borgerkrige, humanitære katastrofer og undertrykkelse af menneskerettighederne, der trænger sig på, og det må FN indrette sig på, således at de overordnede mål i pagten, politisk stabilitet og økonomisk fremgang i alle dele af verden, kan opfyldes.

Der flyttes i disse år grænser for, hvad FN kan gøre. Tilliden og forventningerne til FN er større end nogen sinde. Medlemslandene vender sig ikke blot til FN med deres konflikter. Udviklingslandene forventer, at FN kan bidrage til, at fattigdomskløften lukkes.

Efter Riokonferencen er økologisk bæredygtig udvikling blevet et nøglebegreb i FN. I Wien blev det bekræftet, at FN skal kunne spille en ledende rolle, når det drejer sig om at sikre demokrati og menneskerettigheder. FN skal